

Ioakim marito eius, & cognatis omnibus, quia non esset inventa in ea res turpis.

64. Daniel autem factus est magnus in conspectu populi à die illa †, & deinceps. 65. Et rex Astyages appositus est ad patrem tres suos, & suscepit Cyrus Perfes regnum fit initium eius *.

† Nota à die illa ut hinc arcessendum sit initium eius *.

gloria Danielis, quod proinde somnium Nabuchodonosoris præcesserit. Vid. supr. 2. 13. * Videtur hæc Epocâ idem notare voluisse Daniel, atque supra c. 1. 21. & 6. 28. nempe quod ipse perseveraverit usque ad Cyri tempora. Hunc autem, regnum Astyages suscepisse ait, sive quia illud suscepit post Darium Medum; sive potius, quia Dario etiam superstiti, ipse Cyrus præcipua regni præstaret munia. Mortuus est verò Astyages Ann. M. 3444. ante Chr. 560. sub initium anni 1. Olymp. 55. Videtur itaque hic per obitum Astyages, terminum prius gloriæ suæ notare quæ exindè per annos circiter 22. paululum obscurata est, ut infra patebit; & per regnum Cyri, eiusdem instaurationem.

CAPUT XIV.

Fraudes sacerdotum idoli Bel, qui appositos illi cibos occultè auferebant, regi per Danielem detecta sunt, ipsisque interemptis, idolum unâ cum templo suo eversum est: similiter & draconem quem colebant Babylonii, iniectâ in os massâ ex pice, adipe & pilis confectâ, Daniel interfecit: quapropter instantibus Babylonii missus est in lacum leonum, illisusque servatus, allato etiam illi per prophetam Habacuc prandio ex Iudæa: quod videns rex, adversarius illius à leonibus in momento devoratis, iubet omnes timere Deum Danielis.

* Hæc fragmenta historia, inter se continenter hære, minime putanda sunt. Rex itaque de quo hic agitur, non Astyages nec Darius

1. ERat autem Daniel conviva regis *, & honoratus super omnes amicos eius. 2. Erat quoque idolum apud Babylonios nomine Bel: & impendebantur in eo per dies singulos similia artabâ duodecim, & oves quadraginta, vinique amphoræ sex. 3. Rex quoque colebat eum, & ibat per singulos dies adorare eum: porro Daniel adorabat Deum suum. Dixitque ei rex: Quare non adoras Bel?

eius filius, nec Cyrus nepos: siquidem hi non Belum, sed solem colebant. Nec verò ausi fuissent Babylonii iam à Dario & Cyro subacti mortem illis intentare, ut intentant huic regi v. 28. Ergo Rex iste fuit Evilmerodach, apud quem honorem sub Patre eius Nabuchodonosor acquisitum obtinuit Daniel. Hæc igitur historia, anno M. circiter 3442. tribuenda, initio regni Evilmerodaci, agente Daniele annum circiter 56. Cum biennio post & Astyages vitâ functus sit, & Evilmerodach ab Neriglissoro, sororis suæ marito peremptus, & Danielis dignitas, per annos circiter 22. ad usque Balthasaris sive Nabonydi tempus extremum, apud homines paululum obscurata. Sed Balthasare per Cyrum sublato, Danielis auctoritas iterum nitorem priorem recuperavit. Vid. supr. 5. 13.

4. Qui respondens, ait ei: Quia non colo idola manufacta, sed viventem Deum, qui creavit cælum, & terram, & habet potestatem omnis carnis.

5. Et dixit rex ad eum: Non videtur tibi esse Bel vivens Deus? An non vides quanta comedit, & bibit quotidie?

6. Et ait Daniel arridens: Ne erres rex. iste enim intrinsecus luteus est, & forinsecus æreus, neque comedit aliquando.

7. Et iratus rex vocavit sacerdotes eius, & ait eis: Nisi dixeritis mihi, quis est qui comedit impensas has, moriemini.

8. Si autem ostenderitis, quoniam Bel comedit hæc, morietur Daniel, quia blasphemavit in Bel. Et dixit Daniel regi: Fiat iuxta verbum tuum.

9. Erant autem sacerdotes Bel septuaginta, exceptis uxoris, & parvulis, & filiis. Et venit rex cum Daniele in templum Bel.

10. Et dixerunt sacerdotes Bel: Ecce nos egredimur foras: & tu rex pone escas, & vinum misce, & claude ostium, & signa annulo tuo:

11. & cum ingressus fueris manè, nisi inveneris omnia comesta à Bel, morte moriemur, vel Daniel qui mentitus est adversum nos.

12. Contemnebant autem, quia fecerant sub mensa absconditum intritum, & per illum ingrediebantur semper, & devorabant ea.

13. Factum est igitur postquam egressi sunt illi, rex posuit cibos ante Bel: præcepit Daniel pueris suis, & attulerunt cinerem, & cribravit per totum templum coram rege: & egressi clausurunt ostium: & signantes annulo regis abierunt.

14. Sacerdotes autem ingressi sunt nocte iuxta consuetudinem suam, & uxores, & filii eorum: & comederunt omnia, & biberunt.

15. Surrexit autem rex primo diluculo, & Daniel cum eo.

16. Et ait rex: Salvane sunt signacula, Daniel? Qui respondit: Salva, rex.

17. Statimque cum aperuisset ostium, intuitus rex mensam, exclamavit voce magna: Magnus es Bel, & non est apud te dolus quisquam.

18. Et risit Daniel: & tenuit regem ne ingrederetur intrò: & dixit: Ecce pavimento, animadvertite cuius vestigia sint hæc.

19. Et dixit rex: Video vestigia virorum, & mulierum, & infantium. Et iratus est rex.

20. Tunc

20. Tunc apprehendit sacerdotes, & uxores, & filios eorum: & ostenderunt ei abscondita ostiola, per quæ ingrediebantur, & consumebant quæ erant super mensam.

21. Occidit ergo illos rex, & tradidit Bel in potestatem Danielis: qui subvertit eum, & templum eius.

22. Et erat draco magnus in loco illo, & colebant eum Babylonii.

23. Et dixit rex Danieli: Ecce nunc non potes dicere quia iste non sit Deus vivens: adora ergo eum.

24. Dixitque Daniel: Dominum Deum meum adoro: quia ipse est Deus vivens: iste autem non est Deus vivens.

25. Tu autem rex da mihi potestatem, & interficiam draconem absque gladio, & fuste. Et ait rex: Do tibi.

26. Tulit ergo Daniel picem, & adipem, & pilos, & coxit pariter: fecitque massas, & dedit in os draconis, & disruptus est draco. Et dixit: Ecce quem colebatis.

27. Quod cum audissent Babylonii, indignati sunt vehementer: & congregati adversum regem, dixerunt: Iudæus factus est rex: Bel destruxit, draconem interfecit, & sacerdotes occidit.

28. Et dixerunt cum venissent ad regem: Trade nobis Danielem, alioquin interficiemus te, & domum tuam.

29. Vidit ergo rex quod irruerent in eum vehementer: & necessitate compulsus tradidit eis Danielem.

30. Qui miserunt * eum in lacum leonum, & erat ibi diebus sex.

31. Porro in lacu erant leones septem, & dabantur eis duo corpora quotidie, &

FER. 3. POST DOM. PASSIONIS.

*Agentem annum vitæ circiter 57.

duæ oves: & tunc non data sunt eis, ut devorarent Danielem.

32. Erat autem Habacuc * propheta in Iudæa, & ipse coxerat pulmentum, & intriverat panes in alvéolo: & ibat in campum ut ferret messoribus †.

33. Dixitque Angelus Domini ad Habacuc: Fer prandium, quod habes, in Babylonem Danieli, qui est in lacu leonum.

34. Et dixit Habacuc: Domine, Babylonem non vidi, & lacum nescio.

35. * Et apprehendit eum Angelus Domini in vertice eius, & portavit eum capillo capitis sui, posuitque eum in Babylone supra lacum in impetu spiritus sui.

36. Et clamavit Habacuc, dicens: Daniel serve Dei, tolle prandium, quod misit tibi Deus.

37. Et ait Daniel: Recordatus es mei Deus, & non dereliquisti diligentes te.

38. Surgensque Daniel comedit. Porro Angelus Domini restituit Habacuc confestum in loco suo.

39. Venit ergo rex die septimo ut lugeret Danielem: & venit ad lacum, & introspexit, & ecce Daniel sedens in medio leonum.

40. Et exclamavit voce magna rex, dicens: Magnus es Domine Deus Danielis. Et extraxit eum de lacu leonum.

41. Porro illos, qui perditionis eius causa fuerant, intromisit in lacum, & devorati sunt in momento coram eo.

42. Tunc rex ait: Paveant omnes habitantes in universa terra Deum Danielis: quia ipse est Salvator, faciens signa, & mirabilia in terra: qui liberavit Danielem de lacu leonum.

* Qui inter minores Prophetas octavus est. Vide etiam huius prophetie. † Tenuissimos enim de populo reliquerat Nabuchodonosor, ut essent vitatores & agricolæ. Jer. 39. 10. & 40. 5. 7. & 52. 16. ac 4. Reg. 25. 11. & 22. * Ezech. 3. 5.